

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A
i
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Maji Šebalj, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja I- tužitelja Stečajna masa iza NIKOMAT d.o.o. "u stečaju", Zagreb, Zinke Kunc 5, OIB: 40262375082, koga zastupa Alen Ivković, odvjetnik u Rijeci kao pravi slijednik NIKOMAT d.o.o. u stečaju, Zagreb, Zinke Kunc 5, II- tužitelj: Dubravko Žganec iz Varaždina, Miškinina 12, OIB: 91016699572 zastupan po punomoćniku Zoranu Vidoviću, odvjetniku u Varaždinu protiv I-tuženika HRVATSKA BANKA ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390, koga zastupa Mladen Markoč, odvjetnik u Zagrebu, II- tuženika Stečajna masa iza PLURIS d.d. "u stečaju", Ludbreg, Petra Zrinskog 3, OIB: 97981922777, kao pravnog slijednika PLURIS d.d. "u stečaju", Varaždin, Anina 2, OIB: 09305641861, kojeg zastupa punomoćnik Siniša Kolarić, odvjetnik u Varaždinu i III- tuženika Validus d.d. "u stečaju", Varaždin, Anina Ulica 2, OIB: 07838648475 radi utvrđenja ništetnosti ugovora, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 23. veljače 2021. u nazočnosti punomoćnika I-tužitelja Alena Ivkovića odvjetnika te punomoćnika II-tužitelja Zorana Vidovića odvjetnika, punomoćnika I-tuženika Mladena Markoča odvjetnika, punomoćnika II-tuženika Siniše Kolarića odvjetnika te zakonskog zastupnika III tuženika Nenada Homara stečajnog upravitelja, dana 23. ožujka 2021.

p r e s u d i o j e

I/ 1. Utvrđuje se ništetnim:

Ugovor o kreditu broj: G-19/05 od 25.08.2005..g. ovjeren po javnom bilježniku Zvezdani Rauš-Klier iz Varaždina dana 07.09.2005. pod br. OV-6902/05, Dodatak I ugovoru o kreditu broj: G-19/05 od 05.10.2005.g. i Dodatak II ugovoru o kreditu broj: G-19/05 od 17.07.2008.g. sklopljeni između HRVATSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9 kao davatelja kredita s jedne strane, te FIMA HOLDING d.d. Varaždin, Anina 2, kao korisnika kredita i VALIDUS d.d. Varaždin, Anina 2 kao sudužnika s druge strane,

Sporazum o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 08.09.2005.g. solemniziranog od strane javnog bilježnika Ante Ilića pod br. OU-452/05, -

Dodatak I Sporazumu o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 05.01.2006.g. solemniziranog od strane javnog bilježnika Ante Ilića pod br. OU-04/06, - Dodatak II Sporazumu o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 01.06.2006.g. solemniziranog od strane javnog bilježnika Ante Ilića pod br. OU- 296/06, - Dodatak III Sporazumu o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 24.08.2006.g. solemniziranog od strane javnog bilježnika Ante Ilića pod br. OU-468/06, - Sporazum o zasnivanju založnog prava na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine od 06.08.2008.g. ovjerenog od strane javnog bilježnika Ante Ilića pod br. OV-5772/08, svi sklopljeni između HRVATSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9 kao založnog vjerovnika s jedne strane, te FIMA HOLDING d.d. Varaždin, Anina 2 i VALIDUS d.d. Varaždin, Anina 2 kao založnih dužnika s druge strane,

Obična zadužnica, izdana kao sredstvo osiguranja naplate tražbine po Ugovoru o kreditu broj: G-19/05 od 25.08.2005. od strane Dubravka Žganec ovjerena po javnom bilježniku Zvezdani Rauš-Klier pod br. OV-6574/05 dana 26.08.2005.,

2. Nalaže se brisanje upisa založnog prava u z.k. ulošku br. 12749, u podulošcima br. 1, 4, 5, 6, 8, 9, 10,11, 12, 13, 15, 26, 27, 29, 30, 31, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, i 58 k.o. Varaždin (u osnivanju), izvršenog u korist Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390, na temelju Sporazuma o zasnivanju založnog prava na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine od 6. kolovoza 2008.g. ovjerenog pod br. OV-5772/2008. kod javnog bilježnika Ante Ilića, u predmetu Općinskog suda u Varaždinu posl.broj Z- 5657/2008, radi osiguranja novčane tražbine od 75.000.000,00 kuna s pripadajućim kamatama, naknadama i svim ostalim troškovima, na nekretninama označenim kao k.č. br. 2017/1 k.o. Varaždin (u osnivanju) zgrada u Aninoj ulici od 1188 m² i dvorište u Aninoj ulici od 421 m², te uspostava prijašnjeg zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije provedbe upisa pod br. Z-5657/2008.

3. Nalaže se brisanje upisa založnog prava izvršenog u korist Hrvatske banke za obnovu i razvitak, Zagreb, Strossmayerov trg 9, OIB: 26702280390 na temelju Ugovora o kreditu broj: G-19/05 od 25.08.2005.g. ovjerenog po javnom bilježniku Zvezdani Rauš-Klier iz Varaždina dana 07.09.2005. pod br. OV-6902/05, Dodatka I ugovoru o kreditu broj: G-19/05 od 05.10.2005.g. i Dodatak II ugovoru o kreditu broj: G- 19/05 od 17.07.2008.g.

Sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 08.09.2005. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića pod br. OU-452/05, Dodatka I Sporazumu o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 05.01.2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića istog dana pod br. OU-04/06, Dodatka II Sporazumu o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 31.05.2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića dana 01.06.2006. pod br. OU-296/06,

Dodatka III Sporazumu o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 24.08.2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića istog dana pod br. OU-468/06, a radi osiguranja novčane tražbine u visini od 75.000.000,00 kuna s pripadajućim kamatama, naknadama i troškovima, na dionicama upisanim na računu založnog dužnika VALIDUS d.d. u stečaju OIB: 07838648475 oznake 4909399 kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d., i to:

- na 451.768 dionica VABA d.d. oznake BPBA-R-A, /
- na 335.726 dionica VARTEKS d.d. oznake VART-R-1 ,
- na 50.000 dionica ZIF Breza invest d.d. oznake BRIN-R-A, te

na dionicama upisanim na računu založnog dužnika Pluris d.d. u stečaju OIB: 09305641861 oznake 2088738 kod Središnjeg klirinškog depozita/nog društva d.d., i to:

- na 750.000 dionica VALIDUS d.d. oznake VLDS-R-A
- na 106.232 dionica VALIDUS d.d. oznake VLDS-R-A,

i uspostava prijašnjeg stanja na računima Validus d.d. u stečaju oznake 4909399 i Pluris d.d. u stečaju oznake 2088738 kod Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. Zagreb kakvo je bilo prije provedbe navedenog upisa založnog prava na tim dionicama.

II/ Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja koji glasi:

"Utvrdjuje se ništetnim:

Obična zadužnica izdana kao sredstvo osiguranja naplate tražbine po Ugovoru o kreditu broj: G-19/05 od 25.08.2005. od strane VALIDUS d.d. ovjerena po javnom bilježniku Zvezdani Rauš-Klier pod br. OV-6574/05 dana 26.08.2005."

III/ Nalaže se I-tuženiku i II-tuženiku naknaditi I-tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 982.282,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 23. ožujka 2021. pa do isplate i to po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima , sve u roku od 8 dana.

IV/ Nalaže se I-tuženiku i II-tuženiku naknaditi II-tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 970.407,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 23. ožujka 2021. pa do isplate, to po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, koju kamatnu stopu utvrđuje HNB prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima , sve u roku od 8 dana.

r i j e š i o j e

Odbija se prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelji u tužbi od 4. svibnja 2012. navode kako kao zainteresirane osobe temeljem čl. 327 Zakona o obveznim odnosima podnose tužbu radi utvrđenja ništetnosti Ugovora o kreditu br. G-19/05 od 25.8.2005., dodatka I Ugovora o kreditu br. G-19/05 od 5. 10.2005. i dodatka II Ugovora o kreditu br. G-19/05 od 17.7.2008. zaključenih između HRVATSKE banke za obnovu i razvitak (dalje u tekstu HBOR) kao kreditora s jedne strane te FIMA HOLDING d.d. kao korisnika kredita i VALIDUS d.d. kao sudužnika s druge strane.

Navode kako I-tužitelj ima pravni interes da se navedeni ugovori utvrde ništetnim iz razloga što se temeljem istih bez valjanih pravnih osnova umanjuje imovina društva VALIDUS d.d. čiji je dioničar I tužitelj s obzirom da raspolaže sa dionicama koje predstavljaju 12,69% temeljnog kapitala VALIDUS d.d. Nadalje pravni interes II-tužitelja

iako nije supotpisnik predmetnog ugovora proizlazi iz činjenice da sudjeluje kao jamac platac budući da je za uredno ispunjenje obveza izrečenih ugovora jamčio cjelokupnom svojom imovinom i to izdavanjem običnih zadužnica u korist I-tuženika. Predmetnim ugovorom o kreditu II tuženiku FIMA HOLDING d.d. kao korisniku kredita je odobren kredit u iznosu od 75.000.000,00 kn za kupnju nove emisije dionica VALIDUS d.d. Temeljem predmetnih ugovora zasnovano je i založno pravo radi osiguranja tražbine i to ne nekretninama u vlasništvu korisnika kredita. Navode kako je predmetni Ugovor o kreditu ništetan pravni posao jer je protivan odredbi čl. 234 Zakona o trgovačkim društvima koji je izričito propisivao da je ništav pravni posao kojim društvo nekome daje predujam ili zajam ili mu pruža osiguranje, radi stjecanja dionica tog društva. Kako je VALIDUS d.d. dao osiguranje PLURIS d.d. u stečaju (ranije FIMA HOLDING d.d.) kao korisniku kredita a radi stjecanja dionica VALIDUS d.d. to je predmetni ugovor o kreditu ništetan pravni posao. Obzirom da je ništetan osnovni ugovor o kreditu ništetnosti su i instrumenti osiguranja naplate kredita ugovorenim predmetnim ugovorom.

I-tuženik je u odgovoru na tužbu naveo kako I-tužitelj nema aktivnu legitimaciju u ovom postupku jer član trgovačkog društva nema pravni interes i ne može tražiti utvrđenje ništetnosti ugovora što ga je trgovačko društvo sklopilo sa svojim sukontrahentom. Navodi kako je predmetni Ugovor o kreditu pravno valjan jer udovoljava svim pretpostavkama predviđenim zakonom. Ističe kako je za ocjenu valjanosti predmetnog ugovora o kreditu treba napomenuti da se zakonska odredba iz čl. 234 st. 1 Zakona o trgovačkim društvima ne primjenjuje ukoliko je predujam, zajam ili osiguranje dan od strane ovisnog društva unutar koncerna. Ističe kako su II-tuženik i III-tuženik (društva FIMA HOLDING d.d. i VALIDUS d.d.) u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu bili društva povezana faktičnim koncernom. Zbog toga se na društvo VALIDUS d.d. ne primjenjuje pravilo o zabrani davanja osiguranja sadržano u odredbi čl. 234 st. 1 Zakona o trgovačkim društvima. Ističe kako možebitna nevaljanost pravnog posla između I-tuženika (HBOR) i III-tuženika (VALIDUS d.d.) ne utječe na valjanost pravnog posla između I-tuženika i II-tuženika (tada FIMA HOLDING d.d.) odnosno ne utječe na valjanost Ugovora o kreditu. Naime, ništetnost jedne odredbe Ugovora ne povlači ništetnost Ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet Ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je Ugovor sklopljen. Prema tome, čak kada bi se i radilo (a ne radi se) o ništetnom pravnom poslu između I-tuženika i III-tuženika Ugovor o kreditu opstaje te opstaju i sva sredstva osiguranja odnosno jamstva. Ističe kako II-tužitelj nema pravni interes za podnošenje tužbe. Nadalje navodi kako je došlo do statusne promjene društva FIMA HOLDING d.d. (korisnik kredita iz Ugovora o kreditu) i to pripajanja na društvo FIMA GRUPA d.d. te se potom društvo podijelilo na druga društva pa stoga nije jasno zbog čega je tužbom obuhvaćen samo II-tuženik.

U odgovoru na tužbu II-tuženik ističe kako se protivi tumačenju tužitelja da je sporni ugovor ništetan. Ističe prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda te smatra da treba utvrditi je li tražbina prema spornom Ugovoru ispunjena.

U odgovoru na tužbu III-tuženik priznaje tužbu u cijelosti.

Sud je tijekom postupka izvršio uvid u Ugovor o kreditu G-19/05 od 25.8.2005., dodatak I Ugovora o kreditu br. 19/05 od 5.10. 2005., dodatak II Ugovora o kreditu br. G19/05 od 17.7.2008., običnu zadužnicu izdanu od Dubravka Žganeca 26.8.2005., izvod SKDD, izvodi iz sudskog registra, Sporazum o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 8. rujna 2005. solemniziranog po javnom bilježniku Anti Iliću, dodatak I Sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 5. siječnja 2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića 5. 1. 2006.

sklopljenog između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao založnog vjerovnika i FIMA HOLDING d.d. kao korisnikom kredita te VALIDUS d.d. kao založnog dužnika, dodatak II Sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 31. svibnja 2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića 1. 6. 2006. sklopljenog između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao založnog vjerovnika i FIMA HOLDING d.d. kao korisnikom kredita te VALIDUS d.d. kao založnog dužnika, dodatak III Sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 24. kolovoza 2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića 24. 8. 2006. sklopljenog između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao založnog vjerovnika i FIMA GRUPA d.d. kao korisnikom kredita te FIMA VALIDUS d.d. kao založnog dužnika pod brojem Ou-452/05 8. 9. 2005. sklopljenog između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao založnog vjerovnika i FIMA HOLDING d.d. kao korisnikom kredita, u zemljišne knjižne izvatke, podatke Središnjeg klirinškog depozitarnog društva dopis Trgovačkog suda u Varaždinu, zemljišnoknjižne izvatke.

Cijeneći provedene dokaze svakog zasebno, jednako kao i sve dokaze zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

Predmet ovog spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništetnosti Ugovora o kreditu G-19/05 od 25.8.2005. te dodatka tom Ugovoru, Sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama i nekretninama sa svim dodacima kao i utvrđenje ništetnosti običnih zadužnica danih kao sredstva osiguranja po tom ugovoru te brisanje prava zaloga upisanog radi osiguranja predmetne tražbine na nekretninama i dionicama korisnika kredita te sudužnika.

Među strankama nije sporno da su doista sklopljeni gore navedeni pravni poslovi i to Ugovor o kreditu s dodacima te Sporazumi o osiguranju te novčane tražbine s kasnijim dodacima.

Među strankama je prije svega sporno jesu li navedeni pravni poslovi ništetni.

Iz Ugovora o kreditu broj G-19/05 je utvrđeno kako je isti sklopljen između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao osobe koja odobrava kredit i FIMA HOLDING d.d. kao korisnika kredita te VALIDUS d.d. kao sudužnika. Tim ugovorom odobren je kredit u iznosu od 75.000.000,00 kn i to za namjenu kupnje nove emisije dionica VALIDUS d.d.

Dodatkom II Ugovora o kreditu sklopljenim između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao osobe koja odobrava kredit i FIMA HOLDING d.d. kao korisnika kredita te VALIDUS d.d. kao sudužnika izmijenjene su neke odredbe temeljnog Ugovora o kreditu te je također navedeno da sudužnik odgovara solidarno sa korisnikom kredita za podmirenje obveza po osnovnom ugovoru kao i korisnik kredita.

Uvidom u Sporazum o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 8. rujna 2005. solemniziranog po javnom bilježniku Anti Iliću, dodatka I Sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 5. siječnja 2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića 5. 1. 2006. sklopljenog između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao založnog vjerovnika i FIMA HOLDING d.d. kao korisnikom kredita te VALIDUS d.d. kao založnog dužnika, dodatka II Sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 31. svibnja 2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića 1. 6. 2006. sklopljenog između Hrvatske banke za obnovu i razvitak kao založnog vjerovnika i FIMA HOLDING d.d. kao korisnikom kredita te VALIDUS d.d. kao založnog dužnika, dodatak III Sporazuma o

zasnivanju založnog prava na dionicama radi osiguranja novčane tražbine od 24. kolovoza 2006. solemniziranog kod javnog bilježnika Ante Ilića 24. 8. 2006., Sporazum o zasnivanju založnog prava na nekretninama radi osiguranja novčane tražbine od 06.08.2008.g. ovjerenog od strane javnog bilježnika Ante Ilića pod br. OV-5772/08, svi sklopljeni između HRVATSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVITAK, Zagreb, Strossmayerov trg 9 kao založnog vjerovnika s jedne strane, te FIMA HOLDING d.d. Varaždin, Anina 2 i VALIDUS d.d. Varaždin, Anina 2 kao založnih dužnika s druge strane, utvrđeno je kako su korisnik kredita društvo FIMA HOLDING d.d. i sudužnik po tom kreditu društvo VALIDUS d.d. dali osiguranje radi namirenja obveza iz predmetnog Ugovora o kreditu i dodatka Ugovora o kreditu na nekretninama u vlasništvu sudužnika te na dionicama i nekretninama u vlasništvu korisnika kredita i sudužnika.

Uvidom u izvratke iz zemljišnih knjiga za nekretninu upisanu u zemljišne knjige kod Općinskog suda u Varaždinu, broj zemljišno knjižnog uloška 12749, k.o. Varaždin (u osnivanju) utvrđeno kako je na nekretninama u vlasništvu VALIDUS d.d. uknjiženo založno pravo za korist Hrvatske banke za obnovu i razvoj radi osiguranja tražbine po predmetnom Ugovoru o kreditu.

Uvidom u dopis Središnjeg klirinškog depozitarnog društva od 16. veljače 2021. utvrđeno je kako su temeljem predmetnog Ugovora o kreditu, dodatka Ugovora o kreditu i Sporazuma radi osiguranja tražbine iz tih Ugovora o kreditu uknjižena založna prava na dionicama založnog dužnika VALIDUS d.d. i založnog dužnika PLURIS d.d. u stečaju.

Uvidom u izvratke iz sudskog registra utvrđeno je kako je društvo FIMA HOLDING d.d. koji je bio naznačen kao korisnik kredita u predmetnim ugovorima pripojen društvu FIMA GRUPA d.d. te je potom to društvo promijenilo tvrtku u PLURIS d.d. Također je utvrđeno kako je to društvo statusnom promjenom podjele subjekta upisa odvajanje s preuzimanjem (čl. 550 r ZTD-a) odobren je Ugovor o podjeli društva PLURIS d.d. kao društva koje se dijeli s preuzimanjem društva koja već postoje i to STOG d.o.o., WEISSBARTH i PARTNERI d.o.o. i FIMA ALFA d.o.o. kao društva preuzimatelja.

Uvidom u dopis Trgovačkog suda u Varaždinu od 22. ožujka 2019. utvrđeno je kako kod tog suda nije pronađen podatak o tome da bi ikad bio upisan poduzetnički ugovor, Ugovor o zajedničkom vođenju poslova ili Ugovor o podjeli dobiti između društva VALIDUS d.d. i FIMA HOLDING d.d.

Uvidom u dopis Središnjeg klirinškog depozitarnog društva utvrđeno je da je na dan sklapanja predmetnog ugovora o kreditu dioničar društva VALIDUS d.d. sa udjelom o 12,69 % u temeljnom kapitalu društva društvo NIKOMAT d.o.o.

Uvidom u običnu zadužnicu izdavatelja Dubravka Žganeca utvrđeno je kako je isti izdao Hrvatskoj banci za obnovu i razvitak običnu zadužnicu radi naplate vjerovnikove tražbine po Ugovoru o kreditu br. G-19/05 zaključen dana 25. kolovoza 2005. između rečene banke kao vjerovnika i FIMA HOLDING d.d. kao dužnika iz Ugovora o kreditu do iznosa od 75.000.000,00 kn. Rečena zadužnica uredno je solemnizirana u uredu javnog bilježnika.

Iz svih navedenih isprava nesporno je utvrđeno kako je sklopljen Ugovor o kreditu između I-tuženika (HBOR) koji je odobrio korisniku kredita II-tuženiku Stečajna masa iz PLURIS d.d. u stečaju ranije FIMA HOLDING d.d. kredit dok je kao sudužnik u tom Ugovoru navedeno društvo VALIDUS d.d. sada VALIDUS d.d. u stečaju. Namjena tog kredita je bila kupnja nove emisije dionica VALIDUS d.d. u iznosu od 75.000.000,00 kn dok su kao osiguranje naplate kredita korisnik kredita ovdje II-tuženik i sudužnik po tom kreditu

su se obvezali dopustiti uknjižbu založnog prava na dionicama iz porfelja III-tuženika VALIDUS d.d. u stečaju te u vlasništvu korisnika kredita ovdje II-tuženika Stečajne mase iz PLURIS d.d. u stečaju kao i dopustiti uknjižbu založnog prava na nekretninama u vlasništvu korisnika kredita.

Dakle, nesporno je u ovom postupku utvrđeno da je ovdje III-tuženik društvo VALIDUS d.d. u stečaju dalo osiguranje drugom društvu tj. društvu FIMA HOLDING d.d. radi stjecanja dionica VALIDUS d.d. od strane društva FIMA HOLDING d.d., ovdje II-tuženika sada Stečajna masa iz PLURIS d.d. u stečaju kao treće osobe.

U ovoj pravnoj stvari sud polazi od odredbe čl. 234 st. 1 Zakona o trgovačkim društvima ("Narodne novine" broj 111/93, 34/99, 121/99-vjerodostojno tumačenje, 52/00-Odluka USRH, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09 – dalje: ZTD) kojom je propisano da je ništav pravni posao kojim društvo nekom daje predujam ili zajam ili mu pruža osiguranja radi stjecanja dionica toga društva. To se ne odnosi na tekuće pravne poslove financijskih institucija ako posebnim zakonom nije drugačije određeno, niti na davanje predujma ili zajma, ni na pružanje osiguranja da bi dionice stekli zaposleni u društvu ili u društvu koje je s njime povezano. Nadalje sud je imao u vidu i odredbu čl. 103 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 53/91., 73/91., 3/94., 7/96. i 112/99., dalje ZOO/91) te čl. 322. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (N. N. 35/05, 41/08-dalje ZOO/05) kojima je određeno da Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva je ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon o određenom slučaju ne propisuje što drugo. Sud je imao u vidu i odredbu čl. 113 st.1. ZOO/91 odnosno čl. 323 st. 1 ZOO/05 kojom je u bitnom propisano da u slučaju ništetnosti Ugovora svaka ugovorna strana je dužna vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora.

Slijedom navedenog odlučujući o spornom pravnom pitanju jesu li predmetni Ugovor o kreditu kao i dodaci tog ugovora te sporazumi sklopljeni radi osiguranja novčane tražbine iz predmetnih ugovora ništetni pravni poslovi ovaj sud imajući u vidu gore navedena činjenična utvrđenja i citirane zakonske odredbe nalazi utvrđenim kako je Ugovor o kreditu br. G-19/05 od 25.8.2005., dodatak I Ugovora o kreditu br. G-19/05 od 5. 10.2005. i dodatak II Ugovora o kreditu br. G-19/05 od 17.7.2008. zaključenih između HRVATSKE banke za obnovu i razvitak (dalje u tekstu HBOR) kao kreditora s jedne strane te FIMA HOLDING d.d. kao korisnika kredita i VALIDUS d.d. kao sudužnika s druge strane te svi sporazumi radi osiguranja te tražbine i zadužnica II-tužitelja su ništetni pravni poslovi.

Ovo stoga što je po mišljenju ovog suda jasan smisao odredbe čl. 234 st. 1 ZTD-a a to je među ostalim zabrana nekom trećem davanje osiguranja radi stjecanja dionica tog društva.

Kako je protivno rečenom prisilnom pravnom propisu društvo VALIDUS d.d. sada VALIDUS d.d. u stečaju dalo osiguranje društvu FIMA HOLDING d.d. (sada Stečajna masa iz PLURIS d.d. u stečaju) radi kupnje dionica upravo društva VALIDUS d.d. razvidno je da je predmetni pravni posao ništetan u smislu čl. 234 st. 1 ZTD-a u svezi s čl. 103 odnosno čl. 322 ZOO-a budući da se radi o ugovorima koji su protivni prisilnim propisima.

Valja još istaknuti kako u konkretnom slučaju nije utvrđeno postojanje niti jedne iznimke od pravila opisanog u čl. 234 st. 1 ZTD-a.

Isto tako temeljem citirane odredbe čl. 113 st.1 ZOO/91 i 323 ZOO/05 budući da su ništetni pravni poslovi ništetni su i sva sredstva osiguranja koja su dana temeljem tog ništnog pravnog posla. Dakle, osim što je ništetan predmetni Ugovor o kreditu i svi njegovi

dodaci ništetni su i svi sporazumi o osiguranju tražbina iz tih Ugovora o kreditu, predmetna zadužnica izdana od strane II-tužitelja Dubravka Žganeca te je naloženo brisanje založnog prava nad nekretninama i uspostava zemljišno-knjižnog stanja kakvo je bila prije provedbe predmetnih sporazuma o osiguranju tražbina te brisanje založnog prava na dionicama upisanog temeljem predmetnog sporazuma o zasnivanju založnog prava na dionicama i svih dodataka tog sporazuma.

Stoga imajući u vidu navedena činjenična utvrđenja i zakonske odredbe ovaj sud nalazi utvrđenim da su predmetni pravni poslovi opisani u točki I izreke ove presude ništetni pravni poslovi.

Kako u ovom predmetu sukladno svojoj dužnosti iz čl. 219 st. 1 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19- dalje: ZPP) tužitelji nisu dostavili i zadužnicu za koju traže da se utvrdi ništetnom i to zadužnicu društva VALIDUS d.d. izdanu kao sredstvo naplate osiguranja po predmetnom Ugovoru o kreditu valjalo je tužbeni zahtjev odbiti u dijelu kojim tužitelji traže da se utvrdi ništetnom i obična zadužnica izdana kao sredstvo osiguranja naplate tražbine po predmetnom Ugovoru u kreditu od VALIDUS d.d. jer nije dokazano da bi ta zadužnica doista i bila izdana te odlučiti kao u točki II izreke ove presude.

U odnosu na prigovor I-tuženika da su društva korisnika kredita FIMA HOLDING d.d. i društva VALIDUS d.d. kao sudužnika u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora bili povezani tzv. faktičnim koncernom pa da se u tom slučaju ne bi primjenjivala odredba čl. 234. st.1. ZTD-a valja reći slijedeće. Prije svega se ističe kako iz dopisa Trgovačkog suda u Varaždinu od 20. ožujka 2019. (list 426 spisa) jasno proizlazi da je uvidom u sudski registar utvrđeno kako nikada nije bio upisan bilo kakav poduzetnički ugovor tj. Ugovor o zajedničkom vođenju poslova ili Ugovor o podjeli dobiti između društva VALIDUS d.d. u stečaju i FIMA HOLDING d.d. Dakle, jasno je isključena mogućnost postojanja ugovornog koncerna između tih društava (čl. 476 st. 1, čl. 479 st. 1 i čl. 493-495 ZTD-a). Što se pak tiče postojanja faktičnog koncerna valja istaknuti kako po mišljenju ovog suda nije utvrđeno da bi društva FIMA HOLDING d.d. sada Stečajna masa iza PLURIS d.d. u stečaju i VALIDUS d.d. sada VALIDUS d.d. u stečaju u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora bila povezana faktičnim koncernom. Suprotno navodima I-tuženika po mišljenju ovog suda navedeno ne proizlazi iz činjenica u ovom spisu pa tako ni iz investicijske studije utemeljenja financijske grupe u Hrvatskom vlasništvu u BiH (listovi 56-91 spisa) a isto tako nije odlučno za ocjenu postojanja faktičnog koncerna niti što je društvo FIMA HOLDING d.d. u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora o kreditu bilo dioničar u društvu VALIDUS d.d. Nisu odlučne za postojanje faktičnog koncerna niti druge činjenice o udjelima u društvu VALIDUS d.d. u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu.

Ovdje se još posebno ističe kao odlučno za istaknuti da iz odredaba Zakona o trgovačkim društvima kojima su regulirana povezana društva pa tako i društva koncerna niti iz same već citirane odredbe čl. 234 st. 1 ZTD ne proizlazi da se odredba čl. 234 st. 1 ZTD-a kojom je propisana ništetnost pravnog posla kojim društvo daje osiguranje radi stjecanja dionica tog društva ne bi odnosila na povezana društva odnosno na društva koncerna.

Nadalje, u odnosu na prigovore tuženika u kojem navode kako I- tužitelj i II-tužitelj nemaju pravni interes za podnošenje tužbe za utvrđenje ništetnosti valja istaknuti kako isti prigovor nije osnovan. Naime, odredbom čl. 109. ZOO/91 i čl. 327 st. 1. ZOO/05 proizlazi kako se na ništetnost može pozivati svaka zainteresirana osoba. Kako je za I-tužitelja utvrđeno da je isti dioničar III-tuženika VALIDUS d.d. u stečaju razvidno je kako isti ima

pravni interes da se utvrdi ništetnim Ugovor o kreditu sa dodacima te sporazumi radi osiguranja tog kredita budući da je u tim ugovorima III- tuženik Validus d.d.-u stečaju sudjelovao kao sudužnik i založni dužnik pa je opravdani interes svakog dioničara da vodi računa o financijskoj stabilnosti društva u kojem je dioničar. Činjenica da je I-tužitelj dioničar III-tuženika proizlazi iz dopisa Središnjeg klirinškog depozitarnog društva d.d. (list 305 spisa i listovi 528-595 spisa).

U odnosu na II-tužitelja utvrđen je njegov pravni interes za podnošenje ove tužbe budući da je predmet spora i utvrđenje ništetnosti obične zadužnice (list 36 spisa) koju je dao ovdje II-tužitelj kao osiguranje ovdje I-tuženiku radi naplate njegove tražbine po predmetnom Ugovoru o kreditu G-19/05 od 25. kolovoza 2005. Stoga budući da je II-tužitelj dao osiguranje za naplatu tražbine iz predmetnog Ugovora o kreditu u vidu zadužnice jasan je i njegov pravni interes za utvrđenje ništetnosti predmetnog Ugovora o kreditu, njegovih dodataka kao i svih sporazuma o osiguranju.

Nadalje, u odnosu na prigovor I-tuženika kako se u konkretnom slučaju sve da se i utvrdi ništetnost dijela Ugovora o kreditu između I-tuženika (HBOR) i III-tuženika VALIDUS d.d. to ne znači da je samim time ništetan i cijeli Ugovor o kreditu odnosno svi sporazumi radi osiguranja jamstva po tom kreditu valja reći kako isti prigovor nije osnovan. Naime, po mišljenju ovog suda predmetni ugovor o kreditu kao i dio tog ugovora kojim III-tuženik daje osiguranje jamstvom kao osobni dužnik po tom ugovoru te sva sredstva osiguranja i svi pravni poslovi sklopljeni radi osiguranja tražbine temeljem Ugovora o kreditu jesu u toj mjeri međusobno vezani da se ne mogu gledati kao odvojeni pravni poslovi. Stoga kako su i samo davanje Ugovora o kreditu i obvezivanje kao sudužnika radi vraćanja tražbine po tom Ugovoru o kreditu te obvezivanje III-tuženika VALIDUS d.d. u stečaju da vraćati sve obveze po predmetnom ugovoru o kreditu koji je dan II-tuženiku Stečajna masa PLURIS d.d. (ranije FIMA HOLDING d.d.) povezani ugovori nije moguće zasebno promatrati te ugovore te nema uvjeta za djelomično ostajanje na snazi Ugovora o kreditu u smislu odredbe 103 st. 2 ZOO-a. Ovo stoga što sve navedene pravne poslove stranaka opisane u točki I izreke valja tumačiti kao jedinstven pravni odnos jer je ništav pravni posao kojim društvo daje nekom zajam radi stjecanja dionica toga društva. Upravo iz samog Ugovora o kreditu gdje je navedena namjena kredita se navodi da je to kupnja nove emisije dionica VALIDUS d.d. u iznosu od 75.000,000,00 kn. Dakle, jasno je kako je svrha svih tih poslova bila kreditiranje II-tuženika Stečajna masa iza PLURIS d.d. u stečaju odnosno tada FIMA HOLDING d.d. u iznosu cijene za kupnju dionica VALIDUS d.d. koji je bio sudužnik po tom ugovoru i dao osiguranje za obveze iz tog ugovora (tako i u Odluci Ustavnog suda RH broj U-III-3276/2015).

U odnosu na prigovor tuženika vezano uz statusnu promjenu pripajanja društva FIMA HOLDING d.d. društvu PLURIS d.d. (prije FIMA GRUPA d.d.) te na prigovor da je nakon podjele društva FIMA HOLDING obveza po predmetnom Ugovoru o kreditu prenesena na društvo STOG d.o.o. valja reći kako su Zakonom propisane pravne posljedice koje proizlaze iz statusne promjene pripajanja a one su takve naravi da dovode do prestanka postojanja pripojenog društva, u ovom slučaju II-tuženika, te prijelaza imovine pripojenog društva i njegovih obveza na društvo preuzimatelja. Učinak pripajanja nastaje upisom pripajanja u sudski registar sjedišta društva preuzimatelja, a kako je to propisano odredbom članka 541. stavaka 2. i 3. ZTD-a.

Dakle, univerzalni građansko pravni sukcesor brisanog društva FIMA HOLDING d.d. je društvo PLURIS d.d. (prije FIMA GRUPA d.d.) sada stečajna masa iza PLURIS d.d. u stečaju jer je upravo na to društvo prešla sva imovina i obveze pripojenog društva.

Nadalje, u odnosu na statusnu promjenu trgovačkog društva PLURIS d.d. koja je nastupila nakon pripajanja društva FIMA HOLDING d.d. i koja se odnosi na podjelu subjekta odvajanjem s preuzimanjem na nova trgovačka društva ističe se sljedeće. Zakonom je propisano da dijelovi imovine društva koje se dijeli, obveze i pravni odnosi, suglasno planu podjele sveopćim sljedništvom prelaze na nova društva, a ako neki dio imovine nije planom podjele raspoređen ili to suglasno planu podjele ne bi bilo moguće učiniti, takav dio imovine ili naknada za njega rasporedit će se na sva nova društva u istom omjeru kao što im je prema planu podjele pripala raspoređena neto imovina društva koje se dijeli (članak 550.n stavak 1. ZTD-a). Međutim, statusna promjena podjele trgovačkog društva odvajanja s preuzimanjem (čl. 550 r ZTD-a) ne dovodi do prestanka društva koje se dijeli.

Nadalje, temeljem odredbe čl. 550.o ZTD-a za sve obveze društva koje se dijeli, a koje su nastale do upisa podjele u sudski registar odgovaraju, zajedno s onim društvom na koje je ta obveza prešla suglasno planu podjele, sva ostala društva koja su sudjelovala u podjeli, i to kao solidarni dužnici, ograničeno, do iznosa vrijednosti dijela imovine koja je prešla na svakog od njih suglasno planu podjele, umanjene za obveze koje su pojedinome društvu dodijeljene suglasno planu podjele.

Dakle, nije osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije II- tuženika budući da je upravo društvo stečajna masa iza PLURIS d.d. u stečaju pravi sljednik društva FIMA HOLDING d.d.

Nadalje, u odnosu na prigovor I-tuženika u kojem navodi kako se društvo FIMA HOLDING d.d. (korisnik kredita iz Ugovora o kreditu) pripojilo društvu FIMA GRUPA d.d. te da se potom to društvo podijelilo na društva PLURIS d.d., STOG d.o.o., WEISSBARTH I PARTNERI d.o.o. i FIMA ALFA d.o.o. te da su temeljem čl. 550 a st. 6 Zakona o trgovačkim društvima nova društva odnosno društvo ili društva preuzimatelji sveopći pravni sljednici društva koji se dijeli pa da stoga nije jasno zbog čega je tužbom obuhvaćen samo II-tuženik valja istaknuti sljedeće. Prije svega ističe se kako je gore već navedeno da je pravni sljednik društva FIMA HOLDING d.d. društvo PLURIS d.d. u stečaju. No, unatoč navedenom sve i da je u ovom postupku utvrđeno kako su pravni sljednici društva FIMA HOLDING d.d. koji je naveden kao korisnik u predmetnom Ugovoru o kreditu i sva društva koja su sudjelovala u kasnijim statusnim promjenama pa tako i podjelom društva FIMA GRUPA d.d. kojem društvu je pripojeno društvo FIMA HOLDING d.d. ne bi bilo potrebno u ovom postupku tužbom obuhvatiti sva društva koja su sudjelovala u kasnijim statusnim promjenama iza korisnika kredita društva FIMA HOLDING d.d. budući da stranke ugovora koji se traži utvrditi ništetnim jesu jedinstveni suparničari no nisu nužni suparničari, te okolnost što sve ugovorne strane nisu obuhvaćene tužbom ne predstavlja procesno pravnu smetnju za postupanje po tužbi. Dakle, u parnici radi utvrđenja ništetnosti pravnog posla stranke tog ugovora nemaju svojstvo nužnih suparničara (tako i VSRH – Rev-1802/99. 1276/02, 805/92 i Rev-X 985/2013).

Nadalje, u odnosu na prigovor II-tuženika kako nema procesnih pretpostavki za vođenje parnice u odnosu na II-tuženika obzirom da tužitelji nisu nisu stečajni vjerovnici niti vjerovnici stečajne mase iza PLURIS d.d. u stečaju a predmet ove parnice nije niti imovina koja bi ulazila u stečajnu masu pa da tužitelji nemaju pravni interes za vođenje parnice u odnosu na II-tuženika valja reći kako se ovaj postupak vodi radi utvrđenja ništetnosti pravnog posla a ne radi isplate novčanog iznosa tj. namirenja novčane tražbine od II-tuženika pa ovaj prigovor nije relevantan za ovaj predmet. Naime, temeljem odredbe čl. 54. st. 3 Stečajnog zakona (N.N.br. 71/15, 104/17 dalje SZ) i čl. 177 SZ-a u stečaju se prijavljuju samo novčane

tražbine pa okolnost što tužitelji nisu u stečajnom postupku koji se vodio nad II-tuženikom sudjelovali s prijavom tražbina nije od utjecaja za ovaj predmet jer se isti vodi radi utvrđenja ništetnosti ugovora.

U odnosu na prigovor I- tuženika u kojem navodi kako u konkretnom slučaju nije moguće priznati stranačku sposobnost stečajnoj masi iza NIKOMAT d.o.o. u stečaju ističe se da taj prigovor nije osnovan. Odredbom 289 st.4. SZ-a stečajnoj masi je dana procesna i stranačka sposobnost, budući da je propisano da se u ime i za račun stečajne mase mogu voditi sporovi, a da zaključenjem stečajnog postupka i brisanjem pravne osobe iz sudskog registra ne prestaju ovlasti i dužnosti stečajnog upravitelja cijelosti što pak proizlazi i iz odredbe čl. 89. st. 1 t. 3 SZ-a. Dakle, stečajnoj se masi priznaje pravo stajanja pred sudom u svojstvu parnične stranke (*ius standi in judicio*). Stoga nisu za ovaj postupak relevantni navodi tuženika o mogućnosti prikupljanja ili neprikupljanja imovine u korist stečajne mase za ocjenu njene stranačke sposobnosti.

Nadalje, u odnosu na prigovor II- tuženika da je tražbina iz predmetnog ugovora namirena valja reći kako navedena činjenica nije odlučna za utvrđenje ništetnosti ugovora pa sud nije posebno cijenio te navode.

U odnosu na navode II- tuženika kako je predmetni postupak trebao biti obustavljen u odnosu na I- tužitelja ističe se kako je rješenjem od 21. srpnja 2020. postupak nastavljen u odnosu na I- tužitelja stečajna masa iza NIKOMAT d.o.o. u stečaju koje rješenje je postalo pravomoćno 12. kolovoza 2020. pa su navodi II- tuženika o potrebi obustave postupka bespredmetni.

Što se tiče priznanja cijelog tužbenog zahtjeva od strane III-tuženika ovdje se ponovno ističe kako su svi tuženici u ovom sporu jedinstveni suparničari u smislu čl. 201 ZPP-a. Stoga je obzirom na navedenu procesnu situaciju činjenica priznanja cijelog tužbenog zahtjeva nije od utjecaja na donošenje odluke u ovom predmetu budući da su I i II tuženik u cijelosti osporili tužbeni zahtjev. Kako je u ovom postupku utvrđeno da tužbeni zahtjev nije osnovan u odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na utvrđenja ništetnosti zadužnice društva VALIDUS d.d. jer ista zadužnica nikada nije dostavljena u spis pa je stoga tužbeni zahtjev u tom dijelu odbijen te je takva odluka donesena i u odnosu na III-tuženika iako on nije osporio taj dio tužbenog zahtjeva.

Ovdje još valja istaknuti kako je ovaj sud dopustio preinaku tužbe tijekom ovog postupka i to temeljem čl. 190 st. 2 ZPP-a jer smatra da je svrsishodno za konačno rješenje odnosa među strankama da se riješi pitanje valjanosti ne samo Ugovora o kreditu i njegovih dodataka već i svih drugih ugovora kojima su dana osiguranja radi namirenja tražbine iz predmetnog ugovora o kreditu. Stoga je dopuštena preinaka tužbe iz podnesaka tužitelja od 4. ožujka 2015., 30. ožujka 2015. i svih kasnijih podnesaka kojima je tužitelja eventualno izvršio preinaku tužbe vezanu uz druge ugovore koji su usko vezani uz predmetni Ugovor o kreditu i njegove dodatke.

U odnosu na prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda valja reći kako isti nije osnovan. Naime, odredbom čl. 63. ZPP- a određeno je da je za suđenje u sporovima koji nastaju u tijeku i povodu sudskog ili upravnog postupka odnosno u tijeku i povodu stečajnog postupka mjesno isključivo nadležan sud na čijem se području nalazi sud koji provodi ovršni ili stečajni postupak odnosno sud na čijem se području provodi upravna ovrha.

Dakle, iz navedene odredbe čl. 63. ZPP-a proizlazi da je za suđenje u sporovima isključivo mjesno nadležan sud koji vodi stečajni postupak samo ako se radi o sporu koji je nastao u tijeku i u povodu stečajnog postupka.

U konkretnom slučaju je već iz tužbe vidljivo da je ovaj spor pokrenut u tijeku stečajnog postupka budući da je tvrtka II- tuženika naznačena „u stečaju“. Navedena činjenica proizlazi i iz izvotka iz sudskog registra za II- tuženika.

No, u konkretnom slučaju ne radi o parničnom postupku i u povodu stečaja. Naime, predmet spora je utvrđenje ništetnosti ugovora. Prema tome, po mišljenju ovog suda povod tužbi nije mogućnost povećanja stečajne mase II- tuženika kao stečajnog dužnika čime nije ostvarena pretpostavka da se ovaj spor vodi u povodu stečajnog postupka.

Slijedom sveg navedenog ovaj sud smatra kako u konkretnom slučaju ne postoji isključiva mjesna nadležnost Trgovačkog suda u Varaždinu pa je temeljem odredbe čl. 63. ZPP-a odlučeno kao u točki I izreke ovog rješenja.

Ovaj sud nije posebno cijenio iskaze saslušanih svjedoka i stranaka budući da je sve relevantne činjenice utvrdio uvidom u rečene isprave koje prileže ovom spisu. Nadalje ovaj sud je odbio i sve daljnje dokazne prijedloge stranaka budući da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno iz svih tijekom postupka izvedenih dokaza pa bi svako izvođenje daljnjih dokaza bilo protivno ekonomičnosti postupka.

I i II - Tužitelju je dosuđen trošak parničnog postupka temeljem čl. 154. st. 5., članka 155. ZPP-a. Naime tužitelji nisu uspjeli samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva (čl. 154. st. 5 ZPP-a).

Ovdje valja istaknuti kako su I i II-tužitelj od dana podnošenja tužbe pa do 17. ožujka 2016. imali jednog punomoćnika, odvjetnika pa je u odnosu na navedeno razdoblje istima priznat trošak po tom jednom odvjetniku uvećan za 10% za zastupanje više osoba sukladno Tbr. 36 Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 142/12, 103/14,118/14,107/15 dalje u tekstu: OT). Potom je taj iznos dobiven za svaku pojedinu radnju podijeljen na dva dijela i tako je sud došao do svakog pojedinog iznosa koji je dosudio svakom od tužitelja za svaku pojedinu radnju i to u periodu od dana podnošenja tužbe pa do 17. ožujka 2016. Nakon tog dana svaki od tužitelja je imao svog punomoćnika-odvjetnika pa je u skladu sa time svakom od njih i dosuđen parnični trošak.

Tako je I-tužitelju priznat trošak koji se odnosi na trošak zastupanja tužitelja po odvjetniku, i to po 110.000,00 kn za sastav tužbe (Tbr. 7/1 u vezi s čl. 36 OT), za pristup na ročišta 6.3.2015. i 11.2.2016. (Tbr. 9/1 u vezi s čl. 36 OT), te za sastav podnesaka od 4.3.2015., 29.4.2015. (Tbr. 8/1 u vezi sa čl. 36 OT), po 550,00 kn za sastav podnesaka od 18.12.2015., 1.2.2016., 24.2.2016. (Tbr. 8/3 u vezi s čl. 36 OT), te potom za radnje od 17. ožujka 2016. nakon što je svaki od tužitelja imao svog punomoćnika pa više nema uvećanja u skladu sa čl. 36 OT. I-tužitelju su priznate sljedeće radnje i to po po 100.000,00 kn za pristup na ročišta 12.12.2018., 12.2.2019., 27.2.2020., 9.2.2021. i 23.2.2021. (Tbr. 9/1 OT), te 500,00 kn za sastav podnesaka od 13.11.2017., 17.10.2019., 16.5.2020. i 22.2.2021. (Tbr. 8/3 OT). Pri tom zbroj svih radnji do 17. ožujka 2016. iznosi ukupno 551.650,00 kn što uvećano za 25% PDV (137.913,00 kn) iznosi ukupno 689.563,00 kn. Kada se navedeni iznos kako je to gore već rečeno podijeli sa dva budući da je I i II-tužitelja u tom periodu zastupao isti

punomoćnik, odvjetnik dobije se iznos od 334.782,00 kn. Dakle, ukupno priznati trošak I-tužitelja u periodu od dana podnošenja tužbe pa do 17. ožujka 2016. iznosi ukupno 344.782,00 kn. Nadalje tom iznosu valja pridodati i sve parnične radnje poduzete nakon 17. ožujka 2016. po odvjetniku pa do zaključenja glavne rasprave te u tom periodu ukupno priznati trošak I-tužitelja iznosi 502.000,00 kn što uvećano za 25% PDV (125.500,00 kn) ukupno iznosi 627.500,00 kn. Tom iznosu valja pridodati još i iznos od 5.000,00 kn na ime sudske pristojbe na tužbu te 5.000,00 kn na ime sudske pristojbe na presudu što sveukupno iznosi 637.500,00 kn. Kada se tom iznosu od 637.500,00 kn pribroji i ukupno priznati trošak I-tužitelja u periodu od dana podnošenja tužbe pa do 17. ožujka 2016. u iznosu od 344.782,00 kn dobije se ukupan iznos od 982.282,00 kn pa je slijedom navedenog odlučeno kao u točki III izreke ove presude te je I-tužitelju priznat ukupan trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 982.282,00 kn.

II-tužitelju je pak priznat trošak koji se odnosi na trošak zastupanja II-tužitelja po odvjetniku, i to po 110.000,00 kn za sastav tužbe (Tbr. 7/1 u vezi s čl. 36 OT), za pristup na ročišta 6.3.2015. i 11.2.2016. (Tbr. 9/1 u vezi s čl. 36 OT), te za sastav podnesaka od 4.3.2015., 29.4.2015. (Tbr. 8/1 u vezi sa čl. 36 OT), po 550,00 kn za sastav podnesaka od 18.12.2015., 1.2.2016., 24.2.2016. (Tbr. 8/3 u vezi s čl. 36 OT), te potom za radnje od 17. ožujka 2016. nakon što je svaki od tužitelja imao svog punomoćnika pa više nema uvećanja u skladu sa čl. 36 OT. II-tužitelju su priznate sljedeće radnje i to po po 100.000,00 kn za pristup na ročišta 12.12.2018., 12.2.2019., 27.2.2020., 9.2.2021. i 23.2.2021. (Tbr. 9/1 OT), te 500,00 kn za sastav podneska od 17.2.2021. (Tbr. 8/3 OT). Pri tom zbroj svih radnji do 17. ožujka 2016. iznosi ukupno 551.650,00 kn što uvećano za 25% PDV (137.913,00 kn) iznosi ukupno 689.563,00 kn. Kada se navedeni iznos kako je to gore već rečeno podijeli sa dva budući da je I i II-tužitelja u tom periodu zastupao isti punomoćnik, odvjetnik dobije se iznos od 334.782,00 kn. Dakle, ukupno priznati trošak II-tužitelja u periodu od dana podnošenja tužbe pa do 17. ožujka 2016. iznosi ukupno 344.782,00 kn. Nadalje tom iznosu valja pridodati i sve parnične radnje poduzete nakon 17. ožujka 2016. po odvjetniku pa do zaključenja glavne rasprave te u tom periodu ukupno priznati trošak II-tužitelja iznosi 500.500,00 kn što uvećano za 25% PDV (125.000,00 kn) ukupno iznosi 625.625,00 kn. Kada se tom iznosu od 625.625,00 kn pribroji i ukupno priznati trošak II-tužitelja u periodu od dana podnošenja tužbe pa do 17. ožujka 2016. u iznosu od 344.782,00 kn dobije se ukupan iznos od 970.407,00 kn pa je slijedom navedenog odlučeno kao u točki IV izreke ove presude te je II-tužitelju priznat ukupan trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 970.407,00 kn.

I-Tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 30.3.2015. jer je dva puta zatražio naknadu za taj podnesak. Nije mu priznat niti trošak niti za sastav drugog podneska od 30.3.2015. jer nije bio potreban radi vođenja ovog postupka budući da je već u tužbi bio dužan na adekvatan način specificirati tužbeni zahtjev. Isto vrijedi i za podnesak od 29.2.2016. Nadalje nije mu priznat niti trošak za sastav podnesaka od 13.4.2015. i 17.3.2016. jer je isti nastao njegovom krivnjom pa isti nije potreban za vođenje ovog parničnog postupka. Nije mu priznat niti trošak za pristup za ročište za objavu jer isti nije bio potreban za vođenje ovog parničnog predmeta.

II-Tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 30.3.2015. jer je dva puta zatražio naknadu za taj podnesak. Nije mu priznat niti trošak niti za sastav drugog podneska od 30.3.2015. jer nije bio potreban radi vođenja ovog postupka budući da je već u tužbi bio dužan na adekvatan način specificirati tužbeni zahtjev. Isto vrijedi i za podnesak od 29.2.2016. Nadalje nije mu priznat niti trošak za sastav podnesaka od 13.4.2015. i 17.3.2016. jer je isti nastao njegovom krivnjom pa isti nije potreban za vođenje ovog parničnog postupka.

Nije mu priznat niti trošak za sastav podneska od 13.11.2017. budući da taj podnesak je samo podnesak I-tužitelja a ne i II-tužitelja kojeg više nije zastupao punomoćnik Alen Ivković. Isto vrijedi i za podnesak od 17.10.2019. kao i za podnesak od 16.5.2020. Nije mu priznat niti trošak za sastav podneska od 12.2.2021. budući da je sve navedeno trebao dostaviti već u tužbi pa je isti podnesak nastao njegovom krivnjom. Nije mu priznat niti trošak za pristup za ročište za objavu jer isti nije bio potreban za vođenje ovog parničnog predmeta.

Ovdje valja istaknuti kako je u ovom postupku naloženo samo I i II-tuženiku naknaditi troškove parničnog postupka I i II tužitelju temeljem citiranog 154. st. 5 ZPP-a dok III-tuženiku nije naloženo naknaditi parnične troškove I i II-tužitelju budući da je III-tuženik već u odgovoru na tužbu u cijelosti priznao tužbeni zahtjev pa se stoga u odnosu na odluku o trošku u odnosu na III-tuženika ima primijeniti odredba čl. 157 ZPP-a.

I i II-tuženik su odbijeni sa zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka (čl. 154. st. 5 ZPP).

Odluka o kamati na trošak postupka temelji se na čl. 30. st.3. Ovršnog zakona (NN112/12.,25/13. i 93/14.).

U Zagrebu, 23. ožujka 2021.

S u d a c:
Maja Šebalj

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana, a koji rok se računa od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ako je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu bez obzira što nije na isto pristupila, odnosno od dana primitka prijepisa presude, ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano, u 4 primjerka, putem ovog suda Viskom trgovačkom sudu Republike Hrvatske.

DNA:

1. Tužitelju I i II pp uz s.p. na presudu iznosu od 5.000,00 kn
2. Tuženiku I II i III pp
3. kal 30 dana

Dokument je elektroni ki potpisan:
MAJA EBALJ

Vrijeme potpisivanja:
23-03-2021
14:01:51

DN:
C=HR
O=TRGOVA KI SUD U ZAGREBU
2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
L=ZAGREB
S= EBALJ
G=MAJA
CN=MAJA EBALJ

Broj zapisa: **eb2f8-f5870**

Kontrolni broj: **02578-144e0-5ea3f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=MAJA ŠEBALJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.